

S a k s u m d a l   T e m p e l

26.01.2019 - 28.04.2019

«Fassadenplanung»

Anders Hergum

Anders Hergum sitt verk for Saksumdal Tempel er veldig godt planlagt. Det vil si, folk med hans sans for detaljer vil vel aldri helt klare å la være. Så en god plan i denne sammenhengen må ikke forveksles med hardt arbeid. Det er det omvendte. *Planleggingen* er Hergums modus. En væremåte – og muligens helt naturlige reaksjon på omgivelsene han nå er tilbudt som tumleplass.

Det gamle bygget i hjørnet av tomten til den tidligere Svilosen-butikken har hatt forskjellige funksjoner og eiere opp gjennom årene. En gang en hushjelp sitt hjem. Vi har blitt fortalt at hun het Dagny. En periode familiens sommerstue, når loftsrommet i hovedhuset ble for varmt. En annen gang var den visst til utleie. Den har vært omkranset av bikuber og rosebusker. På et flyfoto fra 1969 kan man se hageplanter og klesvask utenfor. Et lite telt i hagen. En parkert Citroën 2CV. Eller er det en Fiat 500? I senere tid en slags privat ungdomsklubb med en ramponert bardisk. Sporadisk oppusset. Svak eim av mugg og råte. «EXIT» pubertalt malt på døren inne, med pensel og spygrønn lateksmaling. En lite subtil påminnelse til potensielt besøkende formyndere om å kjenne sin besøkelsestid. Eller har en rastløs ungdom snakket til seg selv? «Kom deg ut herfra!» I tillegg er et par blyglassruter knust. Sikringsskapet er frakoblet. Og et vindskibord mangler. Rør fra den tilhørende brønnen stikker rustne opp fra grunnen. Regn og sol har gjort den ytre kledningen ugjenkjennelig i fargen. Karakteristisk ugjenkjennelig kan man si. En slags tørr rosa-grå variant av brun.

Vi kaller den *Tempellet*. Hytta borti hjørnet. Det er ikke uten et snev av ironi, så klart. For lengre fra et tempel kommer man vel strengt tatt ikke. Siden vi tok over her har flere impulser meldt seg. Først: sette en fyrstikk på. Så: rive ned og bygge nytt. Men man skal ha veldig gode grunner for å rive et gammelt hus, som en klok nabo sa. Og taket er jo nytt fra forrige eier. Så vi begynte den innvendige rivningen. Litt etter litt. Også lot vi skallet stå. Vi åpnet gulvet. Lokaliserte kilden til sopplukten og luftet ut. Brant noen ubestemmelige sporer i en tønne. Kastet «Exit»-døra på dynga. Eggehvite Huntonit-plater ble revet av og råteskadet reisverk erstattet med et par ”stålsoldater”. Jordgulvet graver vi ut. Kledningen er skrappt og malt. Furugrønn Tjæralin denne gangen. Vinduene ligger inne på treverkstedet til restaurering.

Det slår oss at det er et semioffentlig kompleks vi har viklet Hergum inn i. *Bygget* som form, kulturbærer og lokal aktør. Privat rom. Ryktebørs. Nå kontemplativt sted. Bærer av håp for en fremtidig velfungerende distriktspolitikk. Ingen lett oppgave å skulle mene noe her. Men nettopp derfor interessant – som en pragmatiker ville sagt. La oss se hva vi får til. Noen skulptører har en egen evne til dette: å gå i forhandling med sine materielle omgivelser.

Legge til og trekke fra. Glede seg over problemene som oppstår underveis. *Legge en plan*. Som deretter utfordres. Bearbeides. Omrokkeres. Til en særegen logikk er utformet. Hergums «Fassadenplanung» er også utviklet på denne måten. Om det egentlig er skulptur er vi litt usikre på. Men det fortjener en kategori, så la oss kalle det det. Skulpturen svever på utsiden av Tempelets inngangsparti. Hengende over bakken. Fungerende som et heldekkende passepartout for dets underliggende motiver; en dør og to vinduer. Tilbygget er klosset inn. Eller så er det som om en dummy av det, er forstørret og har tatt dets plass. Verket er det motsatte av de naturlige, langsomme forråtnelsesprosessene bygget ellers har vært utsatt for. Det er et midlertidig energisk symbolsk sprang. Som om hytta for et øyeblikk er flyttet inn i moderne tid. Alt er i vater og lodd. Jøss! Et nybygg? Stramme linjer. Strippet for unødvendigheter. Modulbasert, kanskje? Bygget for å overleve den femårige garantitiden, men mest sannsynlig ikke lenger enn det. Hva blir det neste, universell utforming? Men vent litt... den ene veggen mangler. Ut mot baksiden der. Og alt er laget i... isopor?!

Saksumdal Tempel ønsker velkommen til åpning av Anders Hergum «Fassadenplanung» lørdag 26.01.19 kl. 14:00-17:00. Utstillingen er ellers åpen etter avtale. «Fassadenplanung» er den andre utstillingen tilknyttet bygget i Saksumdalsvegen 1341, etter Stian Eide Kluge «Nth Aura Dusk Copy». Neste utstiller er Marianne Heske.

NO

Anders Hergum (f. 1983) bor og arbeider i Oslo og København. Han er utdannet ved Kunstakademiet i Bergen og Det Kongelige Danske Kunstakademi. Separatutstillinger inkluderer «Den rødgule sommer» kuratert av René Block på Kunsthall 44, Møen og «Rygg ut ut bak» på Future Suburban Contemporary, København. Gruppeutstillinger inkluderer «SUV» på Basement, Leipzig; «Alt_Cph» i regi av SØ på Fabrikken, København; «Redskaper» i Skovsnogen Skulpturpark, Herning; «Tegnebiennalen» i regi av Tegnerforbundet, Oslo og «Life is the Only Way» på Bontelabo, Bergen. Våren 2019 reiser han til D'Kar, Botswana på et lengre kunstneropphold invitert av Kuru Art Projects.

EN

Anders Hergum (b. 1983) lives and works in Oslo and Copenhagen. He is a graduate of the Art Academy in Bergen and the Royal Danish Academy of Fine Arts. Recent solo exhibitions include «Red Yellow Summer» curated by René Block at Kunsthalle 44, Møen and «Back Out Outback» at Future Suburban Contemporary, Copenhagen. Recent group exhibitions include «SUV» at Basement, Leipzig; «Alt_CPH» under the auspices of SØ at Fabrikken, Copenhagen; «Utilitarian» at Skovsnogen Sculpture Park, Herning; «Tegnebiennalen» at Tegnerforbundet, Oslo and «Life is the Only Way» at Bontelabo, Bergen. This upcoming spring he will be the artist in residence invited by Kuru Art Projects in D'Kar, Botswana.